

קונטרס

גְּדֵלַת הַשֶּׁבֶת

ידבר ממצלת הזוכה לשמור שבת-קדש, שעל-
ידי-זה ממשיך על עצמו זיו שכירת עזו ותפירו,
וכבר לא חסר לו שום דבר.



בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש



הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תוכב"א

הַפְתִּיכָה לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדַמוֹ"ר מוֹהַר"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידָיו הַקָּדוֹשִׁים

* * *

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב
גָּלִיל

* * *

בְּאֶרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָא הַיְכַל-הַקָּדֹשׁ — חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב

Mesifta Heichal Hakodesh
Chasidei Breslov
1129-42nd street
Brooklyn N.Y 11219

* * *

באמצעות הדואר לפי הכתובת:

"קרן הדפסה והפצה"

ת.ד. 8065 אשדוד

ובמספר טלפון: 03/6765235

קונטרס

גְּדֵלַת הַשַּׁבָּת

.א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ מִתְּנָה יְקָרָה עַד מְאֹד וְשַׁבָּת
שְׁמָה, וְעֲלֵינוּ לְקַבֵּל אֶת הַמִּתְּנָה הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה. כִּי
מִהֵי מַעֲלָה שֶׁל מִתְּנָה? כְּשֶׁמְקַבְּלִים אוֹתָהּ בְּסִבָּר
פְּנִים יְפוֹת, אֲזַי נֹתֵן הַמִּתְּנָה — נְהֵגָה, וּגְדוּמִים לוֹ
קוֹרֵת רוּחַ. כְּשֶׁאָדָם נֹתֵן לְזוּלָתוֹ מִתְּנָה, הֲרֵי זֶה
מַחֲמַת שְׂאוּהֶבוֹ, עַל-כֵּן נֹתֵן לוֹ מִתְּנָה, וּכְשֶׁאָדָם
מְקַבֵּל אֶת הַמִּתְּנָה בְּשִׂמְחָה, הֲרֵי זֶה סִימָן שֶׁמְעֲרִיף
אֶת נֹתֵן הַמִּתְּנָה, וּכְכֹל שֶׁשִּׂמַּח יוֹתֵר בַּמִּתְּנָה, נִתְגַּלָּה
יוֹתֵר שֶׁמְעֲרִיף אֶת נֹתְנָהּ. כֵּן הַדָּבָר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוֹ (שַׁבָּת י.): מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי
בְּבֵית-גְּנוּזִי, וְשַׁבָּת שְׁמָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לַתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל
— לֵךְ וְהוֹדִיעֵם; אִם אֲנַחְנוּ נִשְׂמַח עִם הַמִּתְּנָה הַזֹּאת,

נְשַׁמַּח עִם הַשַּׁבָּת, וְנִשְׁמְרָנָה בְּכָל לֵב וּבְחֻדָּה, בְּזֶה אָנוּ מְגַלִּים שְׂאֵנוּ מְעַרְיָכִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִתְּנָנוּ אֶת הַמַּתָּנָה. וּמַהִי? יוֹם אֶחָד בַּשָּׁבוּעַ לֹא לַעֲבֹד, יוֹם אֶחָד בַּשָּׁבוּעַ לֹא לְהִבְעִיר אֵשׁ, יוֹם אֶחָד לְנוּחַ, וְלֹא לְשַׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִם נַעֲשֶׂה כָּל זֹאת בְּשִׂמְחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְאֶה שְׂאֵנוּ מְעַרְיָכִים אוֹתוֹ, וּבוֹ בְּרָגַע יִתֵּן לָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. טֹבֵעַ שֶׁל בֶּשֶׂר וְדָם, כְּשֶׁנוֹתֵן לְפָלוֹנִי מַתָּנָה וְהוּא מְעַרְיָכָה, אֲזִי מִשְׁפִּיעַ הַנוֹתֵן עוֹד וְעוֹד, וְאִם פָּלוֹנִי נוֹתֵן לוֹ תוֹדָה גְּדוּלָּה יוֹתֵר, אֲזִי הַנוֹתֵן מִשְׁפִּיעַ בְּשִׁפְעַ גְּדוּלָּה וּבִעֵין יָפָה — זֶהוּ בֶּשֶׂר וְדָם; עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ כָּלֵל כְּבִיכּוֹל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשִׁיְהוּדִי מְקַבֵּל אֶת מַתָּנַת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה כָּל-כָּף, כִּי יוֹדֵעַ מַהִי "גְּדֻלַּת שַׁבָּת", וּמְעַרִיף אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁנִתֵּן לוֹ אֶת הַשַּׁבָּת, וְאֵין הִיא נוֹפֶלֶת עָלָיו כְּעַל וְכַמֶּשֶׁא, אֲלֵא שֶׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל הַשַּׁבָּת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁפִּיעַ עָלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר שִׁפְעַ, וּבָאָה עָלָיו עֲשִׁירוֹת גְּדוּלָּה. לְזֹאת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת, פָּרָק ב', הַלָּכָה ח'): "בְּרִכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר" — זֶה בְּרִכַּת שַׁבָּת; שַׁבָּת מְעַשְׂרֵת אֶת הָאָדָם. כְּמוֹ שְׂמוּבָא בַזְהָר (יְתָרוֹ פַּח:), שֶׁכָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַבָּאוֹת לְאָדָם בְּשִׁשַּׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, כֻּלָּן

באות בזכות השבת, שאדם זוכה לשמרה. לזאת, בני ובנותי היקרים! תעריכו את המתנה שהקדוש-ברוך-הוא נתנכם, והיא: שמירת שבת, ובזה שתשמרו שבת, הקדוש-ברוך-הוא ימחל לכם על כל עוונותיכם. אשר בעוונותינו הרבים, אנו מלאים חטאים ועוונות, עברינו איננו נאה כלל וכלל, עשינו מעשים נגדו יתברך, צערנו אותו יתברך, רחמנא לצלן, הקדוש-ברוך-הוא נתננו תורה ומצוות — רמ"ח מצוות עשה ושל"ה מצוות לא תעשה, וברחנו ממנו, שכחנו ממנו, רמסנו את התורה והמצוות, רחמנא לישזבן, ועתה אנו רוצים לשוב בתשובה. כיצד, אם-כן, נוכל לפעל אצלו יתברך שימחל לנו? אומרים חכמינו הקדושים (שבת קיח.): כל המשמר שבת פהלכתה, אפלו עובד עבודה זרה כדור אנוש — מוחלים לו. אדם עבד עבודה זרה, השתחוה לאליל, לצלב, היש עון חמור יותר מזה, שאדם כופר בעקר, רחמנא לישזבן? אף-על-פי-כן אם אדם לוקח את עצמו בידיים, ומתחיל לשמר שבת, ומרגיש את "גדלת השבת", הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו ותחזרו בתשובה שלמה, ותקבלו את המתנה היקרה

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ וְשַׁבַּת שְׁמָהּ, וְתַתְּחִילוּ לְשִׁמְרָהּ; כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, הֵם רַק מִחַמַּת שְׂאִינָם שׁוֹמְרִים שַׁבַּת, כָּל הַתְּאֲנוּת דְּרָכִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בַּר מִינָן, מַה שְׁקוּרָה הַיּוֹם, הַכֹּל רַק מִחַמַּת חֲלוּל שַׁבַּת. וּבְמִיחַד כְּשֶׁאָדָם נוֹסֵעַ בְּשַׁבַּת, בַּיּוֹם הַקָּדוֹשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְדַאי הוּא שְׂיִהְרֵג, כִּי דִין מְחַלֵּל שַׁבַּת — עֲנָשׁוּ בְּסִקְלָהּ, עַל-כֵּן אוֹ שְׁהֲרַכְבַּ יְתֵהֲפֹךְ בְּוַאדִּי, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, אוֹ שְׁהֲרַכְבַּ יְתַנַּגֵּשׁ בְּאַחַר וַיְהִיגוּ בְּסִקְלָהּ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רַחֲמוּ עַל גְּפִשׁוֹתֵיכֶם וְחַמְלוּ עַל יְלָדֵיכֶם, חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְהַתְּחִילוּ לְקַבֵּל אֶת הַמַּתְּנָה שְׁנָתָן לָכֶם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשִׁמְרוּ שַׁבַּת, וְתַעֲרִיכוּהָ בְּמָאד מְאֹד, אֲנִי תִרְאוּ שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ וּבְנִקְלָה, וְתִצְאוּ מִכָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים. בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, זְכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, וְאַף שְׁהֲרַכְבָּה שׁוֹאֲלִים: הֲלֹא אֲנִי שׁוֹמֵר שַׁבַּת מְנַעֲוִרִי, וְעַדִּין אֲנִי מְלֹא חוֹבוֹת וַיְסוּרִים, עַדִּין אֲנִי סוֹבֵל סָבֵל גְּדוֹל, וְהַפְּרֻנְסָה בְּקִשִּׁי וּבִזְעַת אַפָּיִם, בְּצִמְצוּם וּבְדַחֲקָא? אוֹ שְׁאָדָם צוֹעֵק: אַף פַּעַם לֹא חֲלַלְתִּי שַׁבַּת, וְתִרְאוּ מַה אֲרַע לִי, אָסוּן כְּזֶה? תִּדְעוּ לָכֶם, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, שְׁהַשַּׁבַּת הִיא הַמַּתְּנָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְמוֹ

שְׁאֲדָם מְקַבֵּל מִתְּנָה בְּשִׂמְחָה, בְּזֶה מוֹרָה שֶׁהוּא מְעַרֵף אֶת נוֹתְנָה, כֵּן הַדָּבָר, מִי שְׂרוּצָה לְהַעֲרִיף אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבִיכּוֹל, צָרִיף לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֹל הַשֶּׁבֶת יִרְקַד מְרַב שִׂמְחָה, וְכָל שִׂיקָפֶץ וְיִרְקַד מִחֲמַת רַב שִׂמְחַת הַשֶּׁבֶת, כֵּן מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְבוֹ, שֶׁמְעַרֵף אֶת נוֹתֵן הַמִּתְּנָה שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפְּעוּ עָלָיו כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת. כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים (שֶׁבֶת קִיח.): כָּל הַמְּעַנֵּג אֶת הַשֶּׁבֶת, נוֹתֵן לּוֹ מְשָׁלוֹת לְבוֹ. בְּזֶה שְׁאֲדָם רַק מְעַנֵּג אֶת הַשֶּׁבֶת, מְשַׁתְּדֵל שְׂיִהְיֶה לְכָבוֹד שֶׁבֶת כָּל טוֹב, בְּזֶה הוּא מוֹרָה שֶׁמְעַרֵף אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כְּשֹׁמֵר שֶׁבֶת, מְגַלֶּה שְׂמָאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶהוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): מִי שֶׁמְשַׁמֵּר אֶת הַשֶּׁבֶת — מְרַחֵק מִעֲבָרָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיָקָרִים, קִבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְשֹׁמֵר שֶׁבֶת, וְאִז הַשֶּׁבֶת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, וְכָל שֶׁתִּשְׁמַחוּ עִם הַשֶּׁבֶת, כֵּן תִּמְשָׁף עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְתִהְיוּ שְׂמוֹרִים בְּשִׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁבֶת בְּשִׂמְחָה, וּבְזֶה מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְבוֹ שְׂאוּבָה אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, כי "גדלת השבת" עולה על הכל, ומחמת זאת מי שזוכה לשמר שבת, הקדוש-ברוך-הוא ממשיך עליו שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו. רואים שבני-אדם סובלים סבל גדול — עניות ודחקות, כל מיני מחלות וחסרונות רעים, ואינם יודעים ממה זה בא, אך הכל מחמת חלול שבת. כשאדם אינו זוכה לשמר שבת ובפרט כשמחללה, רחמנא לצלן, על-ידי-זה באים עליו דינים קשים ומרים, וסובל כל מיני ענשים, שלא תאר בנפשו. לזאת, בני ובנותי היקרים, עליכם לקבל על עצמכם לשמר שבת-קדש, אשר הזהיר אומר (יתרו פח:): מאי שבת? שמה דקדשא בריך הוא והיא דשלים מכל סטרוי; השבת היא שמו יתברך; בשבת מתגלה אורו של הקדוש-ברוך-הוא, ובמקום שאורו יתברך נמצא, שם כל הברכות מצויות. על-כן כל מי שזוכה ושומר שבת, וכל השבת רק שש ושמיח על הזכות שיש לו בשמירתה, אזי זוכה להיות דבוק באין סוף ברוך הוא, וכשדבוק בו יתברך, נמשך עליו שפע רוחני ושפע גשמי. לזאת, בני

ובנותי היקרים, ראו להיות בשבת בשמחה עצומה, כי בשבת נמשכת על האדם נשמה יתרה. ומוכא בזהר, הנשמה הזו מגיעה לאדם כל אחד כפי מדרגתו, כל אחד כפי שמכין עצמו בששת ימי החל, כך זוכה, שנמשכת עליו קדשת שבת; אם אדם מתנהג בששה ימים במדת החסד, שעושה כל יום יום חסד עם זולתו, כשבאה שבת נמשכת עליו נפש של חסד, ומרגיש אז חסד גדול של הקדוש-ברוך-הוא, והוא מתאהב בו יתברך באהבה כזו, עד שמוכן למסור נפשו בשבילו יתברך; אם אדם בששת ימי השבוע מתגבר בגבורה על יצרו, ופוחד ומתירא לעשות איזו עברה, באה שבת, הוא מקבל נשמה יתרה ממדת הגבורה, שנופל עליו אז פחד כזה ממנו יתברך, שחש שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה אתו, עמו ואצלו, והוא פוחד לחשוב איזו מחשבה נגד רצונו יתברך, ומכל שכן חושש לדבר איזה דבור נגדו יתברך, ומכל שכן וכל שכן מתירא לעשות איזו עשייה נגדו יתברך, אשר אין עוד מדרגה גבוהה מזו. כשיהודי הולך בששת ימי החל במדת התמימות, אינו יודע חכמות, מושף עצמו רק אחרי המקום ברוך הוא, ואין לו שום קשיות עליו

יְתַבְרַךְ, אֲלֵא מִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת, בָּאָה שַׁבָּת, הוּא מְקַבֵּל נִשְׁמָה יְתֵרָה מִמֵּדַת הָאָמֶת, שְׁנִכְנֹסֶת בּוֹ אָמֶת כְּזוֹ, עַד שְׂאֵף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְהִסְבִּיר לְזוּלָתוֹ מִהִי מֵדַת הָאָמֶת, כִּי נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ מָה לְפָנֵיכֶם, הָאָמֶת אֲנִי יוֹדֵעַ, מָה עָבַר עֲלֵיכֶם בִּימֵי חַיֵּיכֶם, אֲבָל עֲכָשׁוּ תִתְחִילוּ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְתִשְׁתַּוְּקוּ לְיוֹם הַשַּׁבָּת, כִּי "גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת" אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אֲפֹלוּ שְׁעַבַר אָדָם עַל כָּל עֲבֵרוֹת שְׁבַעֲוָלָם, כִּיּוֹן שְׁזוּכָה לְשֹׁמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, הַשַּׁבָּת מְמַשִּׁיכָה עֲלָיו חֶסֶד, גְּבוּרָה וְתַפְאֲרָה, שְׂאֵלוֹ הַשְּׁלֵשׁ סְפִירוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, שְׁמַצַּד אֶחָד בָּאָה עֲלָיו אֶהְבָּה גְּדוּלָה אֶל הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ — זֶה מַצַּד הַחֶסֶד, וּמַצַּד שְׁנֵי בָּאָה עֲלָיו יִרְאָה וְפַחַד — שְׁמַפְחַד מִמְּנוֹ יְתַבְרַךְ — שְׁזוּהִי מֵדַת הַגְּבוּרָה, וּמַצַּד שְׁלִישֵׁי נִכְנֹסֶת בּוֹ אָמֶת כְּזוֹ, שְׁבָאָה מִהַתְּפָאֲרָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּחַיֵּיכֶם, וְאֵף שְׁעַבְרְתֶם מָה שְׁעַבְרְתֶם, עַל-יְדֵי שְׁתִּזְכוּ לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, יִמְחַל לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם; כִּי בַשַּׁבָּת אָדָם זוּכָה לְנִשְׁמָה יְתֵרָה, וְהִיא שׁוֹמֵרֶת אוֹתוֹ כָּל הַשְּׁבוּעַ מִכָּל מִיַּיִן מְקָרִים רָעִים, וּמִשְׁחִיתִים וְסִטְרָא אַחְרָא.

וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׂבִי-אָדָם רְצִים וּמְתָרוֹצְצִים לְקַבֵּל
 אִיזָה תִקּוּן בְּעֵבוֹר עֲבָרָם, וְכֹל אֶחָד נוֹתֵן לָהֶם תִּקּוּן
 אַחֵר, בְּשַׁעֲהַ שְׁעָקָר תִּקּוּנָם לְתַקֵּן אֶת נִשְׁמָתָם רַק
 עַל-יְדֵי שְׂמִירַת שַׁבָּת. כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֹתֵן לָנוּ
 מִתְּנָה יְקָרָה וְשַׁבָּת שְׂמָה, וְאִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ
 "גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת", הִיָּה שֵׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל הַשַּׁבָּת, שְׂבִרוּךְ
 הַשֵּׁם, הוּא זוֹכֶה לְשִׁמְרָה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי שְׂמִירָתָהּ
 נַעֲשֶׂה קָרוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבָנוּתֵי
 הַיְקָרִים, רְאוּ מַה הָעֲרֵב-רַב עוֹשִׂים עִם נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, שְׂרוֹצִים לְשַׂרֵּשׁ מֵהֶם אֶת נִשְׁמָתָם, וְכִיצַד?
 עַל-יְדֵי שְׂעוּקָרִים מֵהֶם אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת; פּוֹתְחִים אֶת
 הַחֲנִיּוֹת, אֶת הָעֶסְקִים בְּשַׁבָּת, רוֹצִים לְמַחֵק כָּלִיל
 אֶת הַשַּׁבָּת שֶׁהִיא שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ. עַל-כֵּן אִם רְצוֹנְכֶם
 לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, עֲלִיכֶם לְשַׁמֵּר שַׁבָּת. וְעַקֵּר
 שְׂלֵמוֹת שְׂמִירַת שַׁבָּת — לְשִׁמַּח עִם הַשַּׁבָּת, שְׂלֵא
 תִהְיֶה עֲלִיכֶם כְּעַל וּכְמִשְׂא, אֲלֵא דְעוּ לָכֶם, שְׂבִיּוֹם
 זֶה נִפְתָּחִים שְׂעָרֵי הַשָּׁמַיִם, וְנִכְי הָרְאוֹת זוֹכִים
 לְרְאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה. לְכֵן, אֲצַל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא יוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, וְזוֹכִים
 לְהִגִּיעַ בּוֹ אֶל דְּבָקוֹת וְיַחְוּדִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר בְּמִשְׁךְ
 יְמֵי הַחַל אֵינָם זוֹכִים אֲלֵיהֶם, אֵף שְׂגָם בְּשִׁשֶׁת יְמֵי
 הַחַל הֵם דְּבוֹקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵינָם

מסיחים דעתם כרגע ממנו יתברך, ובכל שעה ושעה, בכל רגע ורגע מיחדים יחודים וצורופים אחרים, כי צרופי הנו"ה ברוך הוא וברוך שמו משתנים בכל שעה בצורופים וביחודים אחרים, וגדולי מבחרי הצדיקים יודעים את השמות הקדושים וכל צרופיהם; כי יש עשרים וארבע שעות ביממה כנגד עשרים וארבעה שמות אדנ"י, שיכולים לכתב את השם הקדוש והנורא הזה בעשרים וארבעה צורופים, וכן יש שנים-עשר צרופי הנו"ה, שאת שם הנו"ה יכולים לצרף בשנים-עשר יחודים וצורופים. לכן הצדיקים האמתיים בכל יום מיחדים הו"ה אדנ"י כפי הצורף של השעה, ומצרפים לזה שמות אה"ה, שעל-ידי-זה מיחדים יחודים קדושים בכל שעה ושעה. ולנו הפחותים והירודים אין שום השגה בצדיקים קדושים אלו, לאיזו מדרגה זכו בזה העולם — לגלוי שכינה, שמתגלה אליהם הקדוש-ברוך-הוא בעצמו. ובעבור זה כל מה שהם מבקשים ממנו יתברך — מקבלים. עם כל זה, כפי ערך "גדלת השבת", אזי הצורופים והיחודים שזוכים אלו הצדיקים ביום השבת, אינם מגיעים כלל כנגד ימי החל. וכל זה מדבר בצדיקים

קְדוּשֵׁים עֲלִיוֹנִים, שְׂאִינָם מְסִיחִים דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ
כָּרְגַע, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אַנְשִׁים קִטְנִים כָּמֵנוּ,
פְּגוּמִים וּמְלַכְלָכִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אִם נִקַּח
עֲצִמְנוּ בְּיָדֵינוּ, וְנִקְבַּל עַל עֲצִמְנוּ עַל מְלָכוֹת שָׁמַיִם,
וְנִשְׁמַר מִצְוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְנַעֲשֶׂה חֻסֵּד זֶה עִם זֶה,
וְנִתְגַבֵּר עַל יְצָרְנוּ, אִף שְׁבוּעֵרוֹת בְּנוֹ הַתְּאֻוֹת
הַרְעוֹת, תְּאֻוֹת גְּאוּף, תְּאֻוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, תְּאֻוֹת
מְמוֹן, עִם כָּל זֹאת אִם נִתְגַבֵּר עַל הַתְּאֻוֹת, וְנִקְיִים
רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ רַק בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְכֵן גַּלְף בְּמִדַּת
הַתְּמִימוֹת — הֵן בְּתַפְלָה, שְׁנִבּוּא וְנִדְבָר אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵנוּ, וְכֵן בְּלִמּוֹד
הַתּוֹרָה, שְׁנִלְמַד בְּהִתְמַדָּה וּבְשִׁקִּינָה רַבָּה, עַל-יָדֵי
שְׁלֹשׁ מִדּוֹת אֱלוֹ — חֻסֵּד, גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת, נִזְכָּה
לְהִגִּיעַ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת אֶל נְשָׁמָה שְׁנִמְשָׁכָה מִחֻסֵּד,
נְשָׁמָה שְׁנִמְשָׁכָה מִגְּבוּרָה, נְשָׁמָה שְׁנִמְשָׁכָה
מִתְּפָאֶרֶת, שְׁזָה אֶהְבֶּה, יִרְאֶה וְאַמֶּת, שְׁזוֹכִים אֵלֵינוּ
בְּשַׁבָּת. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ מַה לְּפָנֵיכֶם
— “גְּדֵלַת הַשַּׁבָּת”; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינּוּ מְטֵעָה עֲצָמוֹ
כָּל בְּזָה הָעוֹלָם, וּמִתְחִיל לְשָׁמֵר שַׁבָּת. וְאֵל
תְּסַתְּפְלוּ עַל כָּל פּוֹרְקֵי הָעַל הַמְּסֻתוֹבְבִים נְבוֹבִים
וְרִיקְנֵיִים, וּמְחַלְלִים אֶת הַשַּׁבָּת בְּרִישׁ-גְּלִי, אֵל
תִּקְנְאוּ בָהֶם, כִּי יָבוֹא יוֹם וְיִקְבְּלוּ עֲנָשָׁם, אֲשֶׁר לֹא

תֵּאָרוּ וְשַׁעְרוּ בְּחַיֵּיהֶם. אָנוּ עֲדִים לְאֲשֶׁר קוֹרָה, כָּל
 מִיַּי הַרְיָגוֹת וְרִצְיָחוֹת, תֵּאֲנוֹת דְּרָכִים וְשִׁרְפוֹת,
 עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, הַשֵּׁם יִרְחַם,
 הַשֵּׁם יִשְׁמַר וְיִצִּיל, וּבְנֵי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים לְמָה
 מִגִּיעַ לָנוּ? ! לְמָה בָּא עָלֵינוּ? ! וְשָׁחַחוּ שְׁחָלְלוּ
 שַׁבָּת, חָלְלוּ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים! תִּמְשִׁיכוּ עֲצָמְכֶם אֶל הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
 וְתִתְחִילוּ לְפַקֵּחַ עֵינֵיכֶם, וְתִדְעוּ שֶׁ"גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת"
 עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת הַשַּׁבָּת, הַקְּדוּשָׁה-
 בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרְכֶם, וְיִשְׁפִּיעַ עָלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה
 וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

ג.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עָלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁ"גְּדֻלַת
 הַשַּׁבָּת" עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּשַׁבָּת מְאִיר הָאוֹר שֶׁל
 הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלּוֹי נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי
 בְּשִׁשָּׁת יָמֵי הַחֹל אָדָם עָסוּק בְּעַסְקָיו וּמְשַׁלֵּם אֶת
 חוֹבוֹתָיו, וְדוֹאֵג מֵהֵיכָן יִהְיֶה לוֹ לְשֵׁלֶם, וְהוּא טְרוּד
 בְּעִנְיָנוֹ, פֶּעַם הוּא אָסוּר וּפֶעַם הוּא מְתָר, פֶּעַם הוּא
 טָהוֹר וּפֶעַם הוּא טָמֵא, פֶּעַם הוּא פְּסוּל וּפֶעַם הוּא
 קָשֶׁר — זֶה שִׁשָּׁת יָמֵי הַחֹל, אֲבָל בְּשַׁבָּת — אֵז

מֵאִיר רַק הָאֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. לְזֹאת מִי שְׂזוּכָה
 לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, הָאֹר שֶׁל שַׁבַּת חוֹפֵף עָלָיו.
 וּמִבָּא בַּזֶּהר, שְׁכָל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבָּאוֹת עַל הָאָדָם
 בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, הֵן רַק בְּזָכוֹת שַׁבַּת. לְזֹאת, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! מֵאַחַר שֶׁעָבַר עָלֵיכֶם בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַחֹל כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, רַחֲמָנָא
 לְצַלָּן, עַד שְׁאֵינְכֶם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת זֹאת, הַבֵּית
 נַעֲשֶׂה גִיּוֹנוֹם, הַמְרִיבוֹת וְהַכְּעֵס וְהַרְצִיחָה עוֹקְרִים
 אֶת מַחְכֶּם וְדַעְתְּכֶם, וְשׁוֹכְרִים אֶת לְבַבְכֶם, אֵין לְכֶם
 פְּרֻנְסָה, אַתֶּם נִחְנָקִים בְּחֹבוֹת, הַכֹּל מִחֲמַת שְׁאֵינְכֶם
 נִזְהָרִים בְּשִׁמְרַת שַׁבַּת. כִּי אִם אָדָם הִיָּה שׁוֹמֵר
 שַׁבַּת, הִיָּתָה לוֹ עֲשִׁירוֹת נִפְלְאָה בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל,
 וְהִיָּה זוֹכֵה לְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים
 חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרָכוֹת, פָּרָק ב', הַלְכָה
 ח'): בְּרַפְת הַנְּיָ"ה הִיא תַעֲשִׂיר — זֹו בְּרַפְת שַׁבַּת;
 כִּי "גְּדֵלַת הַשַּׁבַּת" אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מִי
 שְׂזוּכָה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר
 הַשְּׂכִינָה, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה אָצֵלוֹ, אֵין חֶסֶר לוֹ דְּבָר.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְמָסוֹר נִפְשְׁכֶם
 לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאַל תַּהְיוּ בָּהּ בַּעֲצָבוֹת, חֶסֶם
 וְשָׁלוֹם; כִּי בְּשַׁבַּת כְּלוּלָה כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וּכְשֶׁאָדָם
 שֵׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל הַשַּׁבַּת שְׂזוּכָה לְהַבְרִיא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל,

וְקָבַל אֶת מִתְנַתּוֹ יְתֻבְרָךְ, שֶׁהִיא שַׁבָּת, אֲזִי אֵין דְּבָר
 בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִשְׁיג. כִּי בַשַּׁבָּת נִתְגַּלָּה הָאוֹר אֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלְאָ מְאֹד. וְזֶהוּ שְׁאוּמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבֵּה, פְּרָשָׁה כֹה, סִימָן טז):
 בָּעֵת שֶׁאָדָם שׁוֹמֵר שַׁבָּת, הוּא גּוֹזֵר גְּזֵרָה וְהַקְּדוֹשׁ־
 בְּרוּךְ־הוּא מְקַיְמָהּ. וְזֶה מֵה שֶׁאָנוּ רוֹאִים,
 שֶׁהַצְּדִיקִים גּוֹזְרִים גְּזֵרָה, וְהוּא יְתֻבְרָךְ מְקַיְמָהּ; כֹּל
 מֵה שֶׁהַצְּדִיק מְבָרֵךְ וּמְבָטֵיחַ — מִתְקַיֵּם, וּמֵהֵיכֵן
 זֶה נִמְשָׁךְ? עַל־יְדֵי שֶׁהֵם דְּבֻקִים בְּהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּדְבֻקוֹת עֲלִיוֹנָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, כִּי
 חָשִׁים אֶת אוֹרוֹ יְתֻבְרָךְ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּהַתְגַּלוֹת כְּזוֹ,
 עַד שֶׁבְּטָלִים וּמְבֻטְלִים לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 אֲשֶׁר לָנוּ אֵין בְּזֶה שׁוֹם תְּפִיסָה; כִּי סוּף כֹּל סוּף אָנוּ
 רְחוּקִים מִמֶּנּוּ יְתֻבְרָךְ, וְאָנוּ בְּזִהְמָה גְּדוֹלָה, וְאָנוּ
 בְּסִפְקוֹת — פְּעַם אָסוּר וּפְעַם מֻתָּר, פְּעַם כָּשֶׁר
 וּפְעַם פְּסוּל, פְּעַם טָהוֹר וּפְעַם טָמֵא, וּמִסְתַּוְּבָב אֶתְנוּ
 הַגְּלָגַל, לֹא־כֵן הַצְּדִיקִים דְּבוּקִים בְּשִׁכְיָנָה, וְאֵין
 לִפְנֵי מַרְאֵה עֵינֵיהֶם רַק הַיּוֹי"ה יְתֻבְרָךְ שְׁמוֹ, עַד
 שֶׁאוֹר הַשַּׁבָּת מְסַבֵּב אוֹתָם אֶף בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ,
 וּמֵאִיר עֲלֵיהֶם אֲזִי. לְזֹאת אֶפְלוּ בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה
 תְּאִיר עֲלֵיהֶם קֹדְשֵׁת הַשַּׁבָּת. כִּי הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים
 בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, יוֹדְעִים מֵהִי "גְּדֻלַּת

הַשַּׁבָּת", וְלִכְּנָן הֵם נִקְרָאִים שַׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי (זֵהר ח"ג קמד): אַנְתָּ שַׁבָּת דְּכּוּלֵי יוּמֵי; כִּי מַה שֶּׁאָדָם פָּשׁוּט זֹכֶה לְאַיְזָה נִצּוּץ בַּשַּׁבָּת, אֵינְנוּ מַגִּיעַ לְאָפֶס קִצְהוּ מִהָאֹר אֵין סוּף וְהַגְלוּיִים שֶׁהִצְדִּיקִים זֹכִים לָהֶם בַּשַּׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם רְצוֹנְכֶם לְהַרְגִישׁ "גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת", עֲלֵיכֶם לְמַסֵּר נַפְשְׁכֶם לְבֵּא אֶל הַצְדִּיק וְלְהַתְּבַרֵךְ מִפִּיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיךְ גַּם עֲלֵיכֶם אֹר הַשַּׁבָּת, וְתִרְגִּישׁוּ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, זִיו, יְדִידוֹת אֶלְקוּתוֹ וְתִבְרָךְ, וְאִז כָּל חַיִּיכֶם יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְלֹא תִהְיֶה שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים, לֹא תִהְיֶה בְּעֲצָבוֹת, בְּמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן; כִּי בְּרַגַע שֶׁהִצְדִּיקִים יִמְשִׁיכוּ עֲלֵיכֶם אֶת אֹר הַשְּׂכִינָה, יִמְלֵא הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא אֶת כָּל מְשֻׁאֲלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְ"גְדֻלַת הַשַּׁבָּת", לְגַלוּי שְׂכִינָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׁמֵתִקְרָבִים לְצְדִיק הָאֱמֶת וְלִתְלִמִּידָיו הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם כְּבָר זָכוּ לְרֵאוֹת אֶת הַיְגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם בַּשְּׂבִיל הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, וְנַעֲשׂוּ כְּלֵי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הָאֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכְּנָן אֲשַׁרֵי הַמְקָרֵב אֲלֵיהֶם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת, שְׂאִז יֵאִיר גַּם עֲלֵיהֶם אֹר זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ

יתְבַרְךָ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ מַה
 לְפָנֵיכֶם, וְאַף שֶׁעָבְרוּ עֲלֵיכֶם צָרוֹת וְיִסּוּרִים
 וּמְרִירוֹת, וְעַדִּין עוֹבְרִים עֲלֵיכֶם כָּל מִינֵי קְלָפוֹת
 וּמִשְׁחִיתִים שְׂמַעְכִּירִים חַיֵּיכֶם, עַקֵּר הַתְּקוּן עַל-יְדֵי
 קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת, שֶׁתִּתְחִילוּ לְשַׁמֵּר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאַף
 שֶׁזֶה בָּא בְּקִשִּׁי, עֲלֵיכֶם לְמַסֵּר נַפְשְׁכֶם לֹא לְחִלְלָהּ;
 כִּי עַל-יְדֵי חֲלוּל שַׁבָּת, אָדָם סוֹבֵל סִבָּל נוֹרָא מְאֹד
 — הֵן בְּבְרִיאוֹת, הֵן בְּפִרְנֶסָה, הֵן בְּשִׁלּוּם-בַּיִת וְהֵן
 עִם יְלָדָיו; כִּי אִם הִיא אָדָם יוֹדֵעַ מַהִי שַׁבָּת, הִיא
 רֵץ כְּבֹר בְּעָרֵב שַׁבָּת וּמְכִין הַכֹּל, וְהִיא שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה
 כָּל הַשַּׁבָּת, שְׂזוּכָה לְשִׁמְרָהּ, אֶף מִחֲמַת שְׁחָטָא, הַכֹּל
 נֶעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁאֵינְנוּ יוֹדְעֵי בֵּין יְמֵינוּ
 לְשִׁמְאָלוֹ, וְאֵינוּ יוֹדְעֵי מַהִי שַׁבָּת, וּמַהוּ אוֹר
 הַשְּׂכִינָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם רְצוֹנְכֶם
 לְזִכּוֹת לְהַרְגִישׁ "גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת", עֲלֵיכֶם לְמַסֵּר
 נַפְשְׁכֶם לְבֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת וְאֶל תַּלְמִידָיו
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְתִקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֵיהֶם
 הַקְּדוּשִׁים, וְתִקְיְמוּ אֶת עֲצוֹתֵיהֶם הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל-
 יְדֵי-זֶה גַם עֲלֵיכֶם תֵּאִיר "גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת", שֶׁאֵזוּ
 תִּנְצְלוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים; כִּי בְּאֱמַת אָדָם צָרִיךְ
 לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת עַל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל; כִּי עַקֵּר
 הַתְּכֵלִית — שֶׁאָדָם יֵהָא בְּטָל וּמְבֹטָל אֶל הָאֵין סוּף

ברוך הוא, חי החיים, בו יתברך, ולא ירצה כלום, רק ישתוקק אל שכינת עזו יתברך, וזה זוכים דיקא בשבת. אבל אדם צריך להמשיך קדשת השבת בששת ימי החל, שבאמצע השבוע גם ישתוקק אחריו יתברך. ואם מגיע למדרגה זו, אזי איננו צריך לטרח כל-כך בשביל פרנסה, ולרדף אחר הכסף, כי הקדוש-ברוך-הוא משפיע עליו שפע ברכה והצלחה בתוך ביתם. כפי שרואים במדבר, שבכל יום יום הקדוש-ברוך-הוא נתן מן לישראל, והצרכו לטרח ולהתיגע ולאסוף את המן, וכל מי שהיה לו יותר קטנות המחין, הצריך יותר להתיגע ולילך רחוק לקבץ את המן. אבל כל אלו שזכו לגלוי כזה, שהכל לכל אלקות גמור הוא, המן הגיע לפני פתח ביתו. וזה היה בששת ימי החל, מה שאין בן ביום השבת לא ירד מן, אלא בערב שבת ירד שפע כפול — לחם משנה, כי יום השבת, אז הוא עצם גלוי אלקות, ואז אין שום עבודה, ואין שום פעלה גשמית. לזאת מי שזוכה לשמור שבת, והוא שמח כל השבת, ומתענג בשבת, זוכה שנשפע עליו שפע כפול כזה, עד שבכל ששת ימי המעשה אינו צריך להתיגע לפרנסה, אלא הפרנסה באה לתוך ביתו. לזאת, בני

ובנאותי היקרים! אם יש לכם חסרון פרנסה, זהו בא רק מחמת חלול שבת, ואף שאתם אומרים, שהנכם שומרים שבת, ואף-על-פי-כן עוברת עליכם עניות ודחקות, קטנות ומרירות, מכרח הוא שבמקום כלשהו או בנקדה כלשהי אינכם מדקדקים על הלכות שבת, ואינכם מודעים להלכות מסימות. לזאת עליכם לחזור על הלכות שבת כל יום ויום, כי שבת היא יסוד ביהדות, כי קדשא ברין הוא מתגלה ביום השבת, כמו שמוכא (זהר ח"ב פח): שבת שמא דקדשא ברין הוא ההיא דשלים מכל סטרוי; בשבת מתגלה אורו יתברך למעלה ולמטה. ואם אדם נזהר ולומד בכל יום יום כמה הלכות מהלכות שבת, נוכח לראות, שישנם הרבה דברים שמוזלזל בהם, ולכן לא בחנם שצריך להתיגע לפרנסתו, כי מחלל שבת, בר מינן. וכן אדם שאין לו שלום-בית, זהו מחמת שכוּעס בשבת, ואינו שש ושמח ב"גדלת השבת", על-כן סובל כל ימות השבוע. לזאת, בני ובנותי היקרים! אם אתם רוצים לעשות סוף וקץ לכל צרותיכם, תתחילו לשמר שבת, ותשמחו בה כל ששת ימי השבוע, ותספרו את הימים: 'היום יום ראשון בשבת-קדש', 'היום יום שני בשבת-קדש' וכו'.

וּכְשֶׁתִּמְתֵּינוּ וּתְצַפּוּ וְתִשְׁתַּוְּקוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ לְיוֹם
הַשַּׁבָּת, יִתְגַּלֶּה עֲלֵיכֶם אֹר הַשַּׁבָּת בְּגִלּוֹי נֹרָא
וְנִפְלָא מְאֹד, וַיִּמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, וְתִמְשִׁיכוּ
עֲלֵיכֶם אֹר הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא, שְׁזֵה הַשִּׁפְעַ בְּרָכָה
וְהִצְלָחָה לְאָדָם; אֲשֶׁר־מִי שֶׁמְכַנֵּס דְבוּרִים אֱלוֹ
לְתוֹךְ לְבוֹ, וּמְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, שְׂאֵז לֹא
יִחְסַר לוֹ כְּלוּם, אֲשֶׁר־לוֹ!

תם וּנְשִׁלֵם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

מִכְתָּב הַעֵתָק מֵהַסֵּפֶר הַנִּפְלָא שׁו"ת
"אֲשֶׁר בַּנְּחָל"

הַמְדַבֵּר מִגְּדֻלַת הַשַּׁבָּת

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ
לְסֻדָּר כִּי תִבֵּא ה'תשל"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה
מִמֵּי הַנְּחָל נֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ...
נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת
הַטּוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּךְ. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׂאֵתָה זֹכָה
לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קִדְשׁ, וּמִי שֶׁשָּׂמַח כָּל הַשַּׁבָּת, מִבְּטָח
לוֹ שֶׁמְכַפְּרִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאִפְלוּ אֵין בְּיָדוֹ
רַק שְׂמִיחַת גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת, זֶה כְּבָר מִסְפִּיק שֶׁתִּגַּן עָלָיו
מִכָּל הַמִּזִּיקִים. וְלִכֵּן אֶף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר
וְכוּ', כִּמוֹ שְׂאֵתָה מְאֲרִיךְ בְּמִכְתָּבְךָ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה

רק לשמח כל השבת. ובפרטיות שאתה זוכה לתחב את ראשך בין אנשי שלומנו היקרים, ואתה בא בכל סעדה שלישית, שאז לומדים בצותא "לקויטי-מוהר"ן", אשר אין למעלה מזה, כי כשמתחברין מנין אנשים, ובפרטיות בעת סעדת רעוא דרעוין, אמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שאפלו מלאך מיכאל אינו יכול לעמד שם. ולכן תהיה רגיל להיות בצותא עם אנשי שלומנו היקרים בכל סעדה שלישית, ותשיר ביחד עמם את כל סדר הזמירות, וכן תשמע שעור בספרו של רבנו ז"ל, אשר אין ערך אליו, ואז תהיה לך התחזקות על כל ימי השבוע.

מה אמר לך, בשבת נתגלה אור נפלא כזה, שיכולים להחיות עצמו עם האור הזה, עד שתשאיר ההארה על כל ששת ימי החל. ובאמת רבנו ז"ל אמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב') אשר צריכים להמשיך את אור השבת לששת ימי החל, הארת עולם הבא בעולם הזה, אשר אין עוד תענוג יותר גדול מזה; כי בששת ימי החל האדם שרוי בעצבות ובדחוקות וכו' וכו', אך בשבת מאיר האור האין סוף בגלוי נפלא, שמשם נמשכת השמחה

וְהִרְחַבְתָּ בִּתּוֹ וְכֹוּ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁר־מִי שֶׁמְמַשֵּׁיךָ אֶת
הָאֶרֶץ הַשְּׁבֵת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִרְגִישׁ
אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתָו תָּמִיד, אֲשֶׁר זֶה עֲקָר הַתַּכְלִית
שֶׁאָדָם נִבְרָא בְשִׁבְלָהּ — לְהַכִּיר אֶת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַעֲקָר בְּרַח לָךְ אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע שֶׁהַכֹּל
מְשֻׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי, עִם מִי שֶׁאֲתָה צָרִיךְ
לְהַפְגֵּשׁ, וּמִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ לְעֹזֵר לָךְ וְכוּ'. וְלִכֵּן
בְּרַח לָךְ מֵעֲצָבוֹת וּמִמְרָה שְׁחוֹרָה. זְכוּר, כִּי אֵין לָנוּ
בְּעוֹלָמְנוּ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וּמָה וְלָמָּה לָנוּ לְדַאֵג דְּאֵגַת חֲנָם? !

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות
החטאים והוא פגם הברית, רחמנא לצלן
*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרו בכל יום
*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך: ב אמרת ליהנה ארני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי בל חפציכם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיד נסביהם מדם ובל אשא את שמותם עלי שפתי: ה יהנה מנת חלקי וכסי אתה תומיד גורלי: ו חבלים נפולוי בניעמים אה נחלת שפרה עלי: ז אברך את יהנה אשר יעני אה לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לבן | שמח לבי ונגל כבודי אה בשרי ישכן לבטח: י כי | לא תעוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי־פֶשַׁע בְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי־
 אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־
 הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשֹׁאֲנֵתִי כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי א יוֹמָם וְלַיְלָה
 תִּכְבֵּר עָלַי יְדָךְ נִחְפָּף לְשֹׁדֵי בְּתָרְבִנִי מִיּוֹן סְלָה: ה חֲטָאֵתִי
 אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לַיהוָה
 וְאֵתָה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֵתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֹסֵד |
 אֱלֹהֵי לְעַת מַעַא רַק לְשִׁמְךָ מִים רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אֵתָה |
 סֵתֵר לִי * מַצֵּר תִּצְרֵנִי רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבִנִי סְלָה: ח אֲשַׁבְּחֶךָ |
 וְאוֹרֶךְ בְּדָרְדְּרוֹ תִלְךָ אֵי־עֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ | כְּסוּס
 כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְכֹלֹם כֹּל קָרֵב אֱלֹהֵיךָ:
 י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרִשָּׁע וְהַבּוֹטָח בַּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ:
 יא שְׂמַחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם
 רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּתִּיָּהוּ וְאֲשֶׁר
 בְּאָרְצוֹ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבּוּיוֹ: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִד
 כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכְתָּ בְּהַלְיוֹ: ה אֲנִי־אִמְרֹתִי יְהוָה חֲנִנִי רַפְּאָה
 נַפְשִׁי כִּי־חֲטָאֵתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מֵתִי יָמוּת וְאָבֵד
 שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹתִי | שְׁוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבִּץ־אֶזְנוֹ לוֹ יֵצֵא
 לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחְשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחַשְׁבוּ רָעָה
 לִי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל יֵצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם:
 י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחֶמֶי הַגָּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: יא וְאֵתָה יְהוָה חֲנִנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בּוֹאֵת

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקור"מ ח"א סי' ריג)

יְדַעְתִּי בִּי־הַפְּעֵת בִּי בִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי
תִּמְכַּת בִּי וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי־קִרְחָ: ב פֶּאֱיֵל תַּעֲרֹג עַל־אֶפְיָקִי־
מִים בֶּן נִפְשֵׁי תַעֲרֹג אֱלֹהִים: ג צְמֵאָה נִפְשֵׁי |
לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא וְאֶרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִי־תְהִלְתִּי
דְּמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאִמֵּר אֵלֵי כָל־הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ:
ה אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי בִי אֶעֱבֹר | בְּסֶף אֲדַדָּם
עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹנֵנִ:
ו מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים בִּי־עוֹד
אוֹדְנִי יְשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהֵי עָלִי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־בֶּן אֲזַכְּרֶךָ
מֵאֲרִיז יִרְדֵּן וְהַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעֵר: ח תַּהוֹם־אֵל־תַּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְנִלְיֶיךָ עָלַי עֲבֹרוּ: ט יוֹמָם | יֵצֵה
יְהוָה | חֲסֵדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַי: י אוֹמְרָה |
לְאֵל סֹלְעֵי לְמָה שָׁכַחְתִּנִּי לְמַה־קִּדְרַךְ אֶלְךָ בְּלַחֲזֵן אוֹיֵב:
יא בְּרַצַּח | בְּעֲצָמוֹתֵי הַרְפוּנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָל־הַיּוֹם אֵיחָ
אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי | נִפְשֵׁי וּמַה־תַּהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים בִּי־עוֹד אוֹדְנִי יְשׁוּעַת פְּנֵי וְאֵלֵהִי:

נט א לְמַנְצַח אֱלִי־תִשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־חֲבִית לְחַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי | אֱלֹהֵי מִמְתַּקְמָמִי
תִּשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֲנֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד בִּי
הִנֵּה אָרְבוּ לְנִפְשֵׁי יַגְרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי
יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ עִוְרָה לְקִרְאָתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם
אֶל־תִּדְחֵן כָּל־בְּרֵי אֲנֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִחַמוּ כִּכְלָב

וּסֹבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבְעֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם
 כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֹז
 אֱלֹהֵיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדִי יִקְדְּמֵנִי
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֱלֹהֵי־תַהֲרִימֵנִי | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעֵמוֹ
 בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּגְנוֹ אֲדָנָי: יג חֲטֵאת־פִּימוֹ דַּבַּר־שִׁפְתֵימוֹ
 וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִפִּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהַב כְּחֵמָה כִּלְהַ
 וַאֲיָנָמוֹ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סְלָה:
 טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יָחֲמוּ כִּכְלָב וּסֹבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִבְעֹן
 לְאַכֵּל אֶסֶל־אֵי יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וַאֲנִי | אֲשִׁיר עֹדָה וְאֶרְגֵּן לְבַקֵּר
 חֲסָדְךָ כִּי־הוֹיֵת מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָרָתִי: יח עֹז אֱלֹהֵי
 אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי * אל
 אלהים ואצעקה קולי אל־אלהים והאזין אלי: ג ביום
 צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגדה ולא תפוג מאנה הנחם
 נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמנה אשיחה | ותתעטף רוחי
 סלה: ה אחות שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו השבתי
 ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם־לבבי
 אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנה | אדני ולא־יסיה
 לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו נמר אמר לדר ודר:
 י השבח חנות אל אם־קפיץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חליתי
 היא שנות זמין עליון: יב אזכור מעללי־יה כִּי־אֲזַכְרָה מִקְדָּם
 פְּלִאָה: יג והגיתי בכל־פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים
 בקדש דרכך מי־אל גדול כאלהים: טו אתה האל

(* באמרו אל אלהים תכווין המלוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

עשה פלא הודעת בעמים עז: טז גאלת בזרוע עמך בני-
 יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים | אלהים ראוך מים יחילו אף
 ירזו תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים אף-
 הצעיר יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו ברקים תבל
 רגזה ותרגש הארץ: כ בים דרךך ושביך במים רבים
 ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך ביד-משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה הוית לנו
 בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
 ומעולם עד-עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד-דבא ותאמר
 שובו בני-אדם: ד כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כהציר יחלה:
 ו בבקר יציון וחקף לערב ימולל ויבש: ז כי-כלינו באפך
 ובחמתך נבקחנו: ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו-הנה:
 י ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת | שמונים שנה
 ורהבם עמל ואון כירנו חיש ונעפה: יא מי-יודע עו אפך
 וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה:
 יג שובה יהנה עד-מתי והנחם על-עבדיך: יד שבענו בבקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: טו שמהנו בימות עניתנו
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל-עבדיך פעלך ותדרך על-
 בניהם: יז ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידנו כוננה
 עלינו ומעשה ידנו כוננה:

קה א הודו ליהנה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: ג התהללו
 בשם קדשו ישמח לב | מבקשי יהנה: ד דרשו יהנה ועזו

בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
 ומשפטיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא
 יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר
 אזה לאלה דור: ט אשר ברית את אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך
 אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר
 כמעט ונרים בה: יג ויתחלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם
 אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
 טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב
 על הארץ כל מטה להם שבר: יז שלח לפניכם איש לעבד
 נמפר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עדעת
 בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל
 עמים ויפתחהו: כא שמו ארון לביתו ומשל בכל קנינו:
 כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים
 ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצרים:
 כה הפך לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו: כו שלח משה
 עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו גם דברי אתו ומפתים
 בארץ חם: כח שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: כט הפך
 את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים
 בחרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן
 נשמים ברד אש להבות בארצם: לג ויך נפנם ותאנתם
 וישבר עין גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
 לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך
 כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף
 ויהב ואין בשבטיו כושל: לח שמת מצרים בצאתם כי נפל
 פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה:

מ שאל ויבא שְׁלוֹ וְלָהֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פתח צור ויזוכו
 מים הלכו בציות נהר: מב כי־זכר את־דבר קדשו את־
 אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את־בְּחִירָיו:
 מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור |
 ישמרו חקיו ותורתיו וינצרו הללויה:

קלז א על־נהרות | בכל שם ישבנו גם־כִּיננו בְּנִכְרֵנו
 את־ציון: ב על־עֲרֵבִים בתוכה תלינו כְּנִרְוֵתֵינוּ: ג כי
 שם שאלנו שובנו דְּבִרֵי־שִׁיר וְתוֹלְדֵינוּ שְׁמַחָה שִׁירוֹ לָנוּ
 מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד איה נשיר את־שִׁיר־יְהוָה על אֲדַמַּת נֶכֶר:
 ה אס־אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי | לַחֲכִי
 אס־לא אֲזַכְּרֶכִי אס־לא אֲעֵלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם על ראש
 שְׁמַחָתִי: ז זכר יהוה | לְבִנֵי אָדָם את יום יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים
 עָרוּ | עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: ח בַּת־בְּבֶל הִשְׁדֹּדָה אֲשֶׁר־יִשְׁלַח־
 לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלַת לָנוּ: ט אֲשֶׁר־יִשְׁאֲחֶז וְנִפְּץ אֶת־עֲלֻלְךָ
 אֶל־הַסַּלַע:

קנ א הללויה | הללו־אל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עִזוֹ:
 ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ: ג הַלְלוּהוּ בַּתְּקַע
 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וְכִנּוֹר: ד הַלְלוּהוּ בַּתָּף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִנָּב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 תְּרוּעָה: ו בַּל הַנְּשַׁמָּה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
 ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרום
 יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים וישועם כי חסו בו: